

КОНСТАНТИН УШИНСКИ ЛИСИЦА И ВЪЛК

Превод от руски: Теодор Попов, —

chitanka.info

Страшно изгладняла лисицата, завтекла се по пътя и все се оглеждала: няма ли някъде нещо за хапване? Изведнаж вижда — селянин кара шейна с риба.

„Няма да е зле рибки да си похапна“ — помислила си лисана. Изтичала тя напред, легнала на пътя, простряла опашката си на снега, изопнала крака, притаила дъх — все едно, че е умряла. Приближил селянинът, гледа лисицата и си думата:

— Славна яка ще стане за шубата на моята булка!

Уловил той лисицата за опашката, хвърлил я в шейната, покрил я с рогозка и тръгнал близо до коня. А лисана направила дупка на шейната и взела да хвърля рибите през нея. Рибка подир рибка — изхвърлила целия товар и тихичко се смъкнала от шейната.

Стигнал селянинът в къщи. Гледа — в шейната няма ни яка, ни риба.

Примъкнала лисана рибите в своята бърлога и взела да ги яде. Изведнаж гледа — насреца ѝ вълчо. От глад — кожа и кости станал.

— Здравей, кумичке, какво ядеш?

— Рибки, кумчо.

— Дай ми поне една рибка!

— Как не! Я си отвори устата! Гледай го ти хитрец: аз да ловя риба, а той да лапа!

— Дай ми поне една главица, кумичке!

— И опашчица няма да ти дам, кумчо! Налови си сам и яж до насита.

— Ами как налови толкова риба? Покажи ми.

— Иди на реката, пробий дупка в леда, пъхни си опашката, клекни отгоре и думай: „Ловете се, рибки — големи и малки!“ И рибките ще се наловят.

Пробил вълкът дупка в леда, пъхнал опашката си, седнал и бърбори:

— Ловете се, рибки, големи и все по-големи.

Дотичала лисана, почнала да се върти наоколо и да говори:

— Замръзвай, замръзвай, вълча опашко!

— Какво каза, кумичке? — запитал вълкът.

— Същото, което казваш и ти, кумчо: ловете се, рибки, големи и малки.

И продължил вълкът да седи на леда и да повтаря своите думи, а лисана тичала наоколо и мърморела:

— Замръзвай, замръзвай, вълча опашко!

— Не е ли вече време да измъкна опашката си, кумичке? — запитал вълкът.

— Още не е, кумчо. Ще ти кажа, когато стане време — отвърнала лисана.

И пак вълкът седял на леда и нарежда, а лисана тичала наоколо и мърморела. Видяла лисана, че дупката замръзнала хубаво и рекла:

— Хайде, измъкни си опашката, кумчо!

Задърпал вълкът — напразно!

— Видиш ли колко си лаком! — укорявала го лисана. — Все думаше: „Ловец се рибки, големи и все по-големи“, а сега не можеш да ги измъкнеш. Почакай, ще ти помогна.

Изтичала лисана в село и взела да вика под прозорците:

— Тичайте на реката да убиете вълка — замръзнал е на леда!

Тичат селяните на реката — кой с брадва, кой с вила. Видял вълкът, че лошо го чака: задърпал с все сила, откъснал опашката си и търтил без опашка, където му видят очите. А лисана завикала подир него:

— Върни се, кумчо — рибите забрави!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.